

BÁNYAI JÓZSEF

FÁKLYA RAGYOG

Nicolae Ceaușescu elvtárs születésnapjára

Munkás menetszlopunk élén
fáklya ragyog. Húszmillió
szívet melegít. A lángot
húszmillió szív táplálja.
Fáklya ragyog előttünk, és
lépésünk biztos, mint a
napkelte. Gondolatunk
forrásvíz és tükör. Óvodások
kacaja, felnőttek eltökéltsége,
elődök ifjúsága
köszönti a tavaszt. Az örökéltű
januári tavaszt. Ma egymást
melengetik a barázdák. A gyárkémények
fölvetik homlokukat.
Emelkedik a higanyszál. A fagy
tehetetlen. Új termés kenyere
csiráztatja ígéretét. Napkelte.
Fáklya ragyog: ország domborzata
rajzolódik ki egyre élesebben,
egyre szebben — amilyennek akartuk.
Ország szép arca éles fáklyafényben.
Jövők szerelme igazolja
jelenünket. Szándékaink előtt
jégzajlás hőköl. Terveink
fellegvárak útját egyengetik.
Láthatárunk: a kommunizmus.
Dolgozunk.
Múltunk, jelenünk és jövőnk:
a becsület.
Múltunkra, jelenünkre, jövőnkre
fáklya fénye ragyog.

NEGOIȚĂ IRIMIE

ÉVFORDULÓRA

Nicolae Ceaușescu elvtárs születésnapjára

Egek felé az áldott ősi rögből
úgy sarjadott, mint Horia büszke tölgye,
történelmek viharát állva nőtt föl —
vele nőttünk a múltból a jövőbe.

Homloka hegyfok zászlódíszben állva,
kárpáti bérc — és mi, a karjai,
hivatottak vagyunk gondolatára
egy vágyott kort valóra váltani.

Mert jó, igaz csak így lehet az eszme:
a kommunista holnapba vezetve.

VIRGIL TEODORESCU

TISZTA KÚT

Mint egykor amaz alma az örök vonzerőt,
úgy igazolják eszménk diadalát a tettek —
tisztá kút az igazság, melyből folyók erednek,
és hajnalcsillagot tűz homlokára e föld.

Hogy legszebb gyöngyeinkből füzért fonjunk az égre,
irányítónk, a párt
— merészen meghaladva Euklidész tanát —
pályánkat fel a csúcsra tudatosan kimérte.

Hitiinkből: himnuszunkból életerő fakad,
dicsőség fénye árad jelünkre: cimerünkre —
legforróbb vágyainkat hozza beteljesülve
e korszakkal felérő magasztos pillanat.

CSORDAS ELEMÉR fordításai

MIHAI BENIUC

HAZÁM

Ha tudni akarod, unokám, ki voltam,
tanuld meg könyv nélkül a történelmet.
Tudd meg, abban az országban születtem,
amely fölött ott világlik Dózsa
homlokán a tüzes vaskorona.
Itt törték kerékbe Horeát,
mert biztatta az éhező tömeget,
hogy rázza le az ember jármát,
és törje meg az elvetemült nemességet.
Hazám sűrű lombú erdőiben
— mert rászedte és becsapta császára —
fel-felhangzik Iancu eszeveszett furulyája.
Itt minden egyes sziklaél
szörnyű forrongásról mesél,
a sokaság jajáról,
mely megunt a szolgaságot.
Minden kövön zajló patakocska,
mintha ólálkodó ellenséget
sejtene a sötét völgyben,
vicsorog rá, őt ugatja.
És az ember, bármerre megy,
sírhantot lát, kereszteket,
s a kalászkok, míg hajladoznak,
embervérrel táplálkoznak.
Ezért kenyerünk erényt s ismeretlen,
roppant emberi erőket rejteget,
s a víz, ha iszod, tele van étellel,
lélekkal és nehéz harcok borzalmával.
Ezért, unokám, ha írásra biztatom
magam, úgy érzem, jelt adok,
és kiegyenesített kaszával ezt kiáltom:
Előre!

Ezért talán darabos a szavam,
nem édeskés mélabú,
hanem kemény parancs
vagy golyó, melyet azokba repíted,
kik keresztezik terveinket,
kik meg akarták láncolni a Köröst s a hegyeket.

Unokám, hogy örökösöm lehess,
egy-két könyvet hagyhatok csak neked.
De tudd meg, benne zeng az új, erős élet,
mely megtörte és legyőzte az ellenséget.

ADAM ZSIGMOND fordítása

FRANZ STORCH

HOGY AZ EMBER LÁTHASSA AZ EMBERT

ki ne állana őmellé
aki hitével ajánlotta
kétkelkedjünk a kétkedésben

HOGY AZ EMBER LÁTHASSA AZ EMBERT

ki ne nevezné barátjának őt
aki őszinteséggel ajánlotta
gyanakodjunk a gyanakvásra

HOGY AZ EMBER LÁTHASSA AZ EMBERT

ki ne mondaná testvéreinek őt
aki jogosan ajánlotta
jogtalanítsuk a jogtalanságot

HOGY AZ EMBER LÁTHASSA AZ EMBERT

ki ne értékelné őt nagyra
aki tettekben ajánlotta
alázzuk meg a megaláztatást

HOGY AZ EMBER LÁTHASSA AZ EMBERT

ki ne értené őt meg teljesen
aki eszményeket állítva ajánlotta
tegyük szabaddá a szabadságot

HOGY AZ EMBER LÁTHASSA AZ EMBERT

és: ki ne helyeselné őneki
aki a békéért aggódva ajánlotta
háborúzzunk a háborúval míg nem késő

HOGY AZ EMBER LÁTHASSA AZ EMBERT

BRASSAY JÁNOS fordítása